

Újra járható a király ösvénye

Úgy 20 évvel ezelőtt vetődtem arra, amikor Spanyolországban dolgoztam, egy német kollégám helyett ugrottam be egy üzembehelyezésre, mert őt nagyjából egy hét alatt kicsinálta a helyi technikuskárda. Egy Koreába szánt gyártósorra nem volt elég kapacitása az anyacégnek Stuttgartban, ezért kiadta a spanyol fiókcégének. A német üzembehelyező úgy érezte, hogy elég, ha csak pár hónap elteltével bukkan fel a helyszínen, és ellenőrzi a munka menetét, mint ahogy azt otthon megszokta.

Egyvalamivel nem számolt; a spanyolokkal. Illetve az ő legendás munkamoráljukkal mely, a **mañana** (holnap), illetve **pasado mañana** (holnapután) kifejezésekkel összegezhető. A globalizált világ közhelyeihez szokott német szakemberek egyszerűen nem bírnak közös nevezőre jutni spanyol szaktársaikkal, így általában néhány intenzív üvöltözéssel töltött nap után idegösszeomlásra hivatkozva feladják a küzdelmet.

Pedig a spanyolokkal nagyon jól együtt lehet dolgozni, meg kell tanulni pár szót spanyolul és össze kell velük haverkodni. Nekem, magyarként ez a mentalitás nem okozott megütközést, a spanyol nyelvet csípem, így jó pár hónapra ott ragadtam felügyelni a melót. Sok dolgom nem volt, jól kijöttem a helyiekkel, rádumálással és alkudozással még a határidőket is többé-kevésbé, néhány hetes csúszásokkal sikerült tartanunk.

Ráadásul Spanyolország csodaszép, így szinte minden hétvégét (a péntekkel és a hétfővel megfejelve, szigorúan a helyi szokásrend szerint) valahol csavargással tudtam tölteni. A kollégák persze súgtak, hogy mit érdemes még megnézni, így vetődtem el a király ösvényéhez is. Persze azt nagyvonalúan elfelejtették megemlíteni, hogy az ösvényhez hegymászó- felszerelés és rutin is kell.

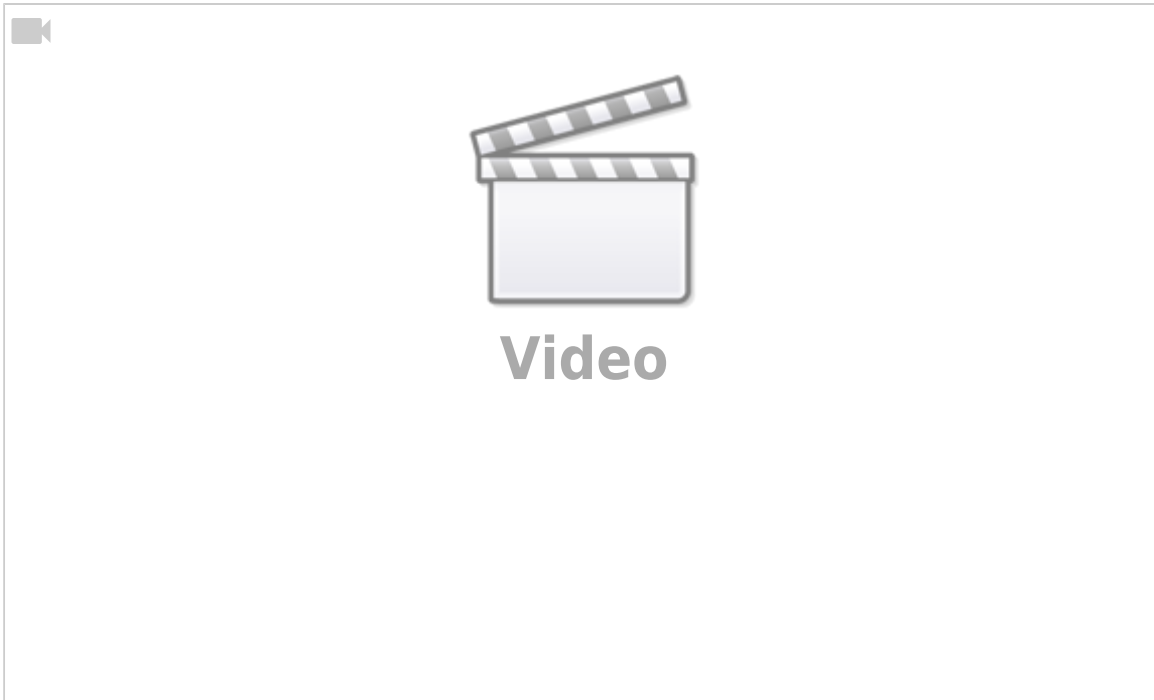
Ezzel a ténnyel az ösvény alján szembesültem, ugyanis letről is jól láthatóan a hatalmas sziklafalra tapasztott út jó néhány része egyszerűen hiányzott. Egyébként sem maradt sok merszem, hogy akár csak néhány méter elejéig is nekivágjak az útnak, így végül is volt mire hivatkoynom.

1901-ben született meg az ötlet, hogy a Chorro és a Gaitanejo vízeséseknél készülő vízerőművek építkezésén dolgozó munkások számára egy átjárót alakítsanak ki a két vízesés között, melyen keresztül a nyersanyagellátást megoldhatják. Az ösvény kiépítése négy évig tartott, 1905-re fejeződött be. A munkások építőanyagok és élelmiszer szállítására használták a gyalogösvényt, a karbantartók pedig a csatorna folyamatos ellenőrzéséről, tisztításáról gondoskodhattak az út segítségével. 1921-ben XIII. Alfonz spanyol király is végigment rajta a Conde del Guadalhorce védőgát felavatásakor, ennek kapcsán kapta az út a jelenleg is ismert nevét. Forrás: Wikipedia: [Caminito del Rey](#)

A rendkívül leromlott állapotú ösvényen sok látogató lelte halálát, ezért a spanyol hatóságok 2000-ben hivatalosan lezárták az utat. Ez a lezárás persze azt jelentette a szórványos ellenőrzéseken túl, hogy a fenntartó semmilyen felelősséget nem vállalt az ott bekövetkezett balesetekért – spanyolosan.

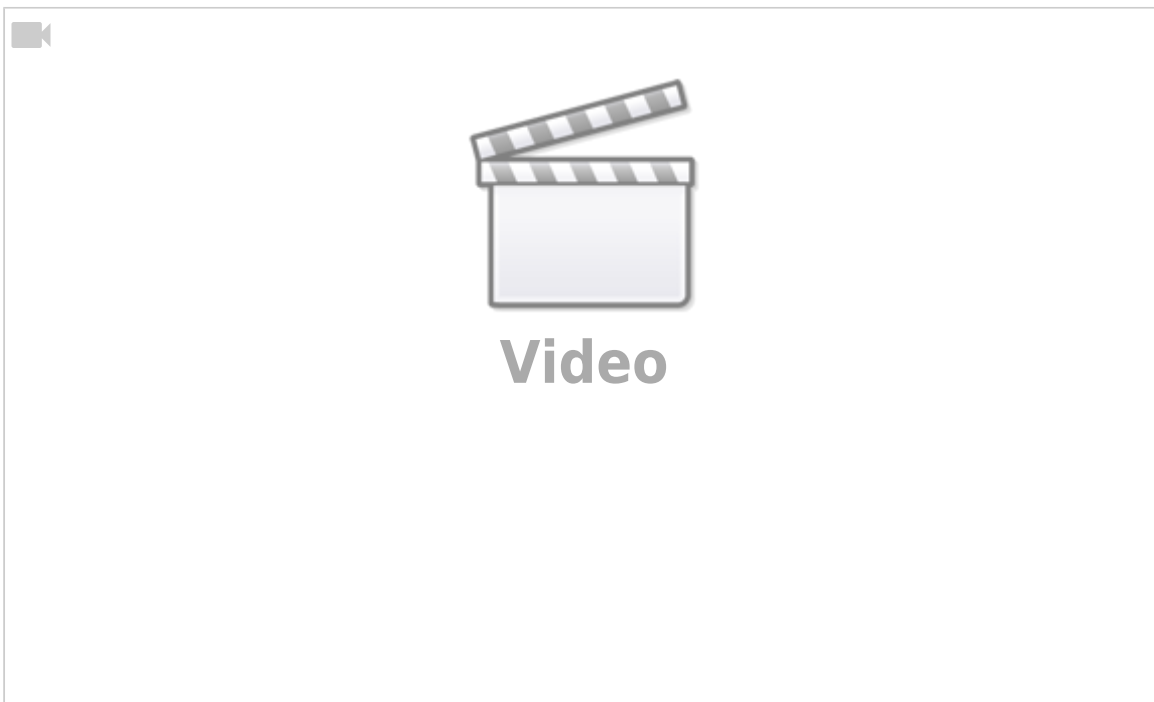
Azaz továbbra is jelentek meg szenzációs képsorok és filmek a Youtube-on a romos építmény romjain egyensúlyozó őrültekről a lélegzetelállító sziklafalakon.

a srácnak rendhagyó a „*túrabakancsa*”

Az andalúziai és malagai helyi kormányzatoknak végül sikerült 9 millió eurót összedobniuk a felújításra, parkolókra és egy helyi múzeumra, így ez év március 29-én újra nyílik az ösvény. A Lonely Planet így látatlanba is 2015 legnagyobb dobásának nevezte az utat.

A felújítás a lenti videó tanúsága szerint nagyon szépen sikerült, és igaz, hogy az út ezzel elvesztette a vadromantikáját, ellenben viszont egy csodaszép sétát ígér minden arra vetődő látogatónak.

Kedves olvasóm! Ha már idáig eljutottál az olvasásban, talán joggal feltételezhetem, hogy nem volt

teljesen érdektelen számodra ez a bejegyzés. Jaj, le ne ixelj még; nem pénzt akarok tarhálni.

Pusztán annyit kérek, hogy ha van olyan ismerősöd, akivel jól tudnál vitatkozni az itt leírtakról, vagy csak simán megosztanád vele, kérlek, ne késlekedj!

Továbbra is keresek megjelenési lehetőséget az írásaim számára. Ha esetleg van ötleted, oszd meg velem! Elérhetőségeim az [Impresszumban](#) található.

A passport.blog jelenlegi egyetlen megjelenési lehetősége a Facebook. Ha értesülni szeretnél az új bejegyzésekről, kövesd a [Bolyongó Facebook oldal](#)t.

Ha szeretnéd a bejegyzést kinyomtatni, vagy önálló formában menteni, ennek a legegyszerűbb módja a PDF formába konvertálás. Ezt a jobb oldali, fentről negyedik (Adobe) ikonnal teheted meg.

Eddigi bejegyzések a bolyongó.hu-n

Az összes bejegyzés ABC-be rendezett [indexe itt található](#). A blog helyekhez köthető bejegyzései a google.maps térképen is megtalálhatók: [A világ valódi csodái](#). A mostanában a blogon megjelent írások a [főoldalon](#) jelennek meg.

2026/05/28 18:05

Források

a hivatalos oldal: [Caminito del Rey](#)

welt.de: [Der gefährlichste Weg der Welt ist wieder begehbar](#)

en.wikipedia: [Caminito del Rey](#)

hu.wikipedia: [Caminito del Rey](#)

[2015](#), [Spanyolország](#), [túraút](#), [extrém](#), [világjáró](#), [Caminito del Rey](#), [király](#), [ösvény](#), [vízerőmű](#), [1905](#), [XIII Alfonz](#)

Bejegyzésmegtekintések száma: 43

From:

<https://bolyongo.hu/> - **bolyongó**

Permanent link:

https://bolyongo.hu/doku.php?id=passport:ujra_jarhato_a_kiraly_osvenye

Last update: **2026/04/21 12:28**

